

Als de lente komt,

Is de jacht ook weer voorbij. 28 februari wordt er nog druk gejaagd. Eén van de laatste everzwijnen die dit jaar sneuvelt doet nog erg zijn best en weet nog even de praktijkkas te spekken door 6 honden van één eigenaar drastisch te verwonden. Uiteindelijk overleven de honden het avontuur wel, en het zwijn niet. Het scheelt een haar want 1 van de honden krijgt een slagtang in de hals die net alle grote vaten en zenuwen mist, maar nog wel een stukje van de schedel weet af te stoten. 3 dagen later vertoont de hond zich weer op de praktijk en hij eet en drinkt en kan alles. Alsof er niets gebeurd is. Het zwijn sneuvelt op spectaculaire wijze: de eigenaar, de heer Souris (meneer Muis, 2 meter lang en 160 kg zwaar) stort zich in grote woede op het dier, grijpt het bij de oren en schreeuwt het dier toe dat hij de honden met rust moet laten. Vervolgens slaat hij het dier met zijn enorme vuisten op de kop. Een andere jager schiet te hulp met een slagmes en snijdt het everzwijn de strot door. Schieten zat er niet meer in want dan zou hij zijn eigen honden afgeschoten hebben. Het alles schijnt door de mede jagers gefilmd te zijn. De muis heeft nog een staartje: Nu naar het schijnt heeft Souris geen zin om te betalen ook al zijn de honden verzekerd, want omdat ze allemaal in leven zijn gebleven zal de schade wel mee zijn gevallen. Je gelooft je oren niet.

Een andere vriend van me (de heer Joyeux of wel de jolige) wordt zelf geveld door een zwijn. Hij dacht met 1 schot 2 zwijnen te vellen. Ze storten wel beiden ter aarde en hij prees zich al gelukkig. Te voet inspecteerde hij de buit (een beginnersfout zoals hij zelf toegeeft). Helaas verhief het achterste zwijn zich en voordat ook dit zwijn het leven liet wist hij de kuit van de jager op niet mis te verstane wijze aan de tand te rijgen. Dit resulteerde in 5 weken hospitaal met een zwaar geïnfecteerde wond.

Ik heb weer een Tiffany project. Een groot groenten tafereel. Weer erg leuk om te doen. En wat zijn er mooie kleuren glas. Stap voor stap ontstaat het. Eerst het glas snijden en slijpen dan omwikkelen met koperband. Om vervolgens alles aan elkaar te solderen. Sneller gezegd dan gedaan. Er gaan 6 middagen mee gemoeid. Maar dan heb je ook wat:

We kopen wederom een kwart koe bij een van onze burens. De honden zijn daar ook erg blij mee. De buurman heeft nl geen hond en wat moet je dan met de longen etc. Nou daar weten onze vrienden wel raad mee. We koken potten vol "roze marshmallow" achtige brokken voor over hun eten. Waarvan we nog het nodige kunnen invriezen voor de komende tijd. De kraakbeenringen van de luchtpijp verdwijnen als zalige knabbels achter de kiezen. We maken een aantal paté's, draaien gehakt en zijn een middag bezig om alles weer een plaatsje in de diepvries te geven.

De lammeren groeien als kool, maar de eerste dagen van maart moeten ze nog binnen blijven. Het is nog erg guur buiten. Daarna gaan ze naar buiten en genieten ze een paar dagen van lekker lente weer. Ondertussen is het wel verschrikkelijk nat en zien ze er niet uit van de modder. Om ook nog een sneeuwbuï op de kop te krijgen. Ipv zwart wit zijn ze nu egaal grijs. Toch amuseren ze zich kostelijk en rennen ze 's avonds en masse rondjes rond onze ganzenvijver.

Ons muzikale groepje breidt zich uit. Speelde ik eerst op mijn trekzak terwijl Tjalling zong, nu vormen we een heus kwartet en vallen Teazle en Wolfje ook in als 2^e en 3^e stem. Het wordt nog wel eens wat met ons. Op naar korenslag! Of: So you think you can sing!!!

Met de lente komen ook de eerste salamanders weer tevoorschijn. Deze vuursalamander zat voor de deur van de praktijk.

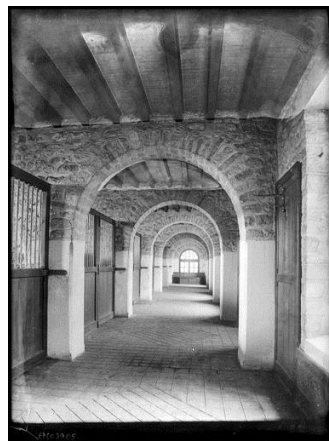
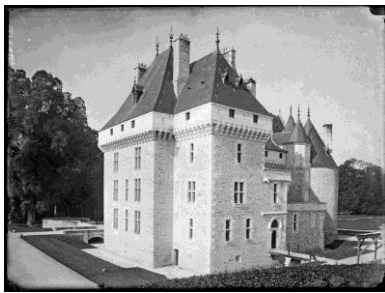

Deze salamander houdt van koele loofbossen. Hij is al actief van af 10 graden boven nul. En 15 tot 20 graden is optimaal. Ze leven over het algemeen alleen. Het is een van de weinige amfibieën die eierlevendbarend zijn. Dwz dat de ei ontwikkeling volledig binnen het moederdier plaats vindt en dat ze larven voortbrengt die in het water worden gelegd. De volwassen dieren zijn zeer slechte zwemmers en moeders steekt dan ook alleen haar staart en cloaca in het water om de volledig ontwikkelde larven te baren. Wanneer de jongen na ongeveer 3 maanden hun kieuwen verliezen komen ze voorgoed uit het water. Het zijn echte nachtdieren en ze jagen actief. Alleen evt na een goede regenbui zijn ze ook overdag actief. In droge warme gebieden hebben ze zomerrust ipv winterslaap. Ze zijn pas na 4 jaar volwassen en kunnen erg oud worden. Het oudst bekende dier is in gevangenschap 50 jaar geworden. Ze hebben een gemiddelde lengte van 20 cm en kunnen wel 50 gram worden. Ze eten het liefst ongewervelden en dan vooral naaktslakken! Ik zou er zo een aantal in mijn (moes) tuin willen hebben! Helaas zijn ze zeer giftig en kunnen hun gif wel een meter ver spuiten uit klieren die duidelijk zichtbaar op hun rug zitten. Men neemt aan dat het gif sterker wordt naarmate ze ouder zijn. Consumptie door een hond of kat kan dodelijk zijn. Dus toch maar geen vuursalamanders in de tuin.

Terwijl heel Noord Frankrijk onder een dikke sneeuwlaag verdwijnt hebben wij regen en natte sneeuw. Het is hier ontzettend nat en modderig. Dit alles na een paar heerlijke voorjaarsdagen.

We ontdekken dat er ook een chateau de Maubranche bestaat. (privé bezit, niet te bezichtigen):

Ook best een aardig optrekje!

Het wachten is nog steeds op 2 ooiën. Hun naamgenoten heb ik er al op aangesproken. Vooral schaap Flora maakt het bont. Al meer dan een week houdt ze me voor de gek. Elke avond na het eten werpt zij zich op haar achterste tegen een muur, likt de lippen, doet of dat er nu echt iets gaat gebeuren. Dan laat ik haar een half uur met rust om vervolgens weer een keer (voor niets) te gaan kijken. Want als ik binnenkom ligt Flora heerlijk te herkauwen en kijkt ze me met een lome blik aan. Deze naamgeving van mijn schapen hebben we te danken aan Fransien, de vriendin van neef Jakko.

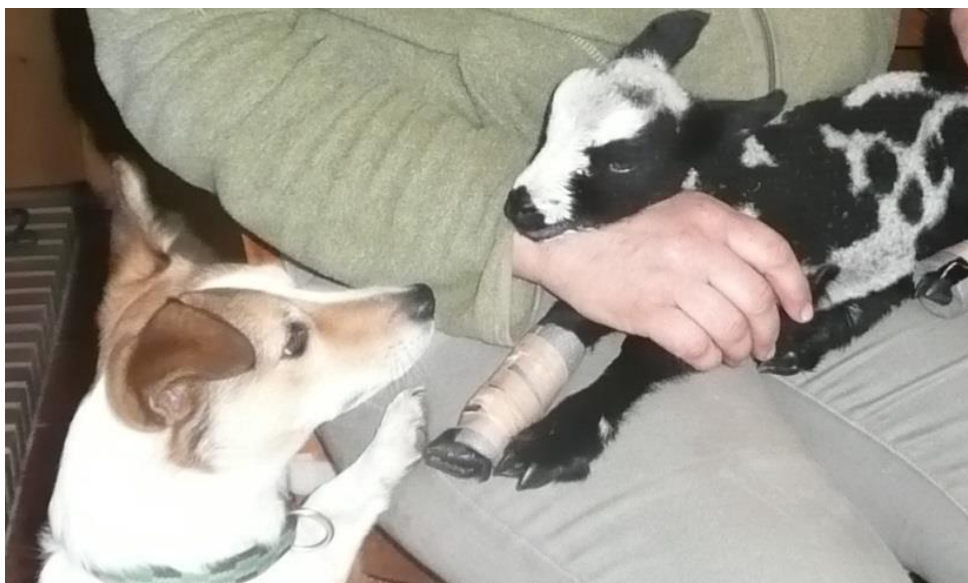
Ze vroeg zich een paar jaar geleden af waarom er geen schaaap naar haar genoemd was. Ik heb haar beloofd dat als ze een blijvertje zou blijken te zijn dat zou gaan gebeuren. En zo geschiedde. Daarna kwamen de eerste klachten van andere vrouwlijkefamilie leden: waarom zij wel en wij nog niet. De mannen willen niet zo graag vernoemd, bang dat ze in de diepvries zullen eindigen.

Op Corsica zijn we geïnspireerd geraakt door de metalen pergola's en nu hebben we er zelf een aan de voorkant van het huis. Het probleem is nl dat als we een vast afdak voor het huis zouden maken dat we in de winter veel licht zouden kwijtraken in huis. Een doorzichtig afdak zou ons in de zomer grillen op het voorterras. Nu hebben we het beste van de twee. Doordat we planten gaan laten groeien over de constructie heen hebben we 's zomers schaduw en 's winters licht.

Blauwe regen en klimrozen erop, ik zie het al helemaal voor me.

Uiteindelijk krijgt het schaaap Flora 2 mini lammetjes. Moeders vindt 1 wel genoeg ze verstoort er 1 en nu hebben wij er tijdelijk 1 in huis. Wolf werpt zich op als au-pair.

De perzik staat te bloeien, zou de lente dan toch nog echt gaan komen? De kippen en de ganzen leggen eieren dat het een lieve lust is. Dus laat de Pasen maar komen. We wensen jullie vrolijke Paasdagen,

Wij groeten jullie,

Nol en Koos

Met onze eigen grues voor het huis!